

[Jørgen Peder Hansen.]

udmærket måde, men det er ikke tilfredsstillende for personalet ikke at have den bedst mulige uddannelse, som svarer til de stillede arbejdskrav.

Ingen parter i samfundet kan være tilfreds med de her nævnte situationer. Man har derfor også på et tidligt tidspunkt forsøgt at indkøre forskellige former for efteruddannelse, som har vist sig hensigtsmæssige. Det er denne efteruddannelsesvirksomhed, man ved det foreliggende forslag søger udvidet med en egentlig administrativ videregående mellemuddannelse.

Der er ingen tvivl om, at denne uddannelse vil afhjælpe mangelen på administrativ arbejdskraft i den centrale administration og samtidig betyde en styrkelse ude i kommunerne, hvor man netop i disse år stilles over for den ene store arbejdsopgave efter den anden. Med den videregående mellemuddannelse søger man at imødekomme et betydeligt behov for kvalificeret arbejdskraft i stat og kommune, som formentlig vil vise sig at være vedvarende. Det er derfor helt rimeligt, at denne uddannelse får sin egen ramme inden for Danmarks forvaltningshøjskole, og at den tager sigte på statens og kommunernes personale alene. Jeg skal ikke afvise, at der kan være interesse for uddannelsen uden for den offentlige administration, men indtil videre må vi anse det for rigtigt, at loven peger så klart, som den gør, på disse grupper.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at ordningen er foreløbig. Der bliver altså en mulighed for på et senere tidspunkt at tage sagen op til en fornyet vurdering.

Jeg er yderst tilfreds med, at uddannelsens organisatoriske rammer er udformet under hensyn til, at der er tale om en efteruddannelse med et direkte praktisk-administrativt sigte. Det afgørende er at få dækket statens og kommunernes behov for denne uddannelse og samtidig sikre eleverne en uddannelse, der vil give dem større muligheder for at løse større opgaver i deres daglige virke. Det vil kunne medvirke til at styrke tilfredsheden på arbejdspladsen.

Der er en stor interesse for denne uddannelse blandt de ansatte, og der er kun relativt få pladser, i hvert fald i begyndelsen. Det vil sige, at vi formentlig kommer til at stå over for en udvælgelse af eleverne. I

udvalget mener jeg vi må have oplysning om, hvorledes skolens bestyrelse hidtil har klaret denne udvælgelse, og om der er elever, der har haft vanskeligheder med deres arbejdsgivere med hensyn til at opnå den nødvendige frihed til at deltage i kurserne. Deltagelse betyder jo ofte, at de pågældende må være borte fra arbejdspladsen i kortere eller længere tid. Har det givet vanskeligheder for eleverne?

Jeg har bemærket mig, at den stipulerede uddannelsesperiode på $2\frac{1}{2}$ år ikke kan holde. Der vil blive tale om yderligere 1 år, idet man finder det nødvendigt at sprede undervisningen noget mere end forudset. Det ideelle er jo, at en uddannelse overstås så hurtigt som muligt, men på dette område er vi nødsaget til at tage hensyn dels til skolens kapacitet, dels til mulighederne for at frigøre sig fra sit tjenestested i det nødvendige omfang.

Jeg skal understrege det betydningsfulde i, at skolens opbygning er foretaget på en måde, som tager rimeligt hensyn til indflydelse fra de implicerede parter. Undervisningsrådets sammensætning har vi ikke bemærkninger til her ved førstebehandlingen; vi anser det for en imødekommelse af tidens tendens imod en yderligere demokratisering af uddannelsen, at der skabes mulighed for elevindflydelse. På dette område må der nødvendigvis være visse vanskeligheder ved organiseringen, og det er man i skolens ledelse, ser jeg, opmærksom på. Men der er altså skabt mulighed for elevindflydelse.

Det er klart, at indholdet af undervisningen specielt i de første år efter den nye kommunestruktur må svare til de krav, man har ude omkring i kommunerne. Det er væsentligt, at denne uddannelse ikke bliver for stift opbygget.

Endelig skal jeg bemærke, at det forekommer noget kinesisk, at forvaltningshøjskolen og administrationsdepartementet, hvorunder rationaliseringen i statssektoren er henført, henhører under arbejdsministeriet, medens man i et udvalg under lønministeriet beskæftiger sig med så vigtige ting som arbejdsvurdering og stillingsbeskrivelse. Alle disse ting hører jo nøje sammen. Vi er alvorligt bange for, at den arbejdsvurdering og stillingsbeskrivelse, som efter vor opfattelse vil være helt nød-